

غرب وحشی

اقدام آمریکا و برخی کشورهای اروپایی

در سرقت محموله‌های بهداشتی دیگر کشورها

موجب حیرت جهانی شده است

کووید-۱۹ در فاصله‌ای چند ماهه با انتشار در بیشتر کشورها و مختل کردن فعالیت‌های اجتماعی، اقتصادی و خانه‌نشین کردن انسان‌ها، حاکم زمین شد

بر اساس آمار رسمی کرونا تاکنون بیش از یک میلیون نفر را مبتلا کرده و حدود ۶۰ هزار نفر را به کام مرگ کشانده است

امیدواری در ایران

موفقیت طرح غربالگری وزارت بهداشت

نزولی شدن روند ابتلا در تعدادی از استان‌ها

افزایش تعداد بهبودیافتگان

روحانی چگونه زمان طلایی مهار ویروس منحوس را از دست داد

کرونا و نبود اقتدار مدیریتی

وضع درباره کرونا
بهذاشت. البته
تا اعلام شد، هیچ
در نشست خبری
اطلاعرسانی ستاد
بافرقضیه موافق
اول چنانی است.
خودشان راضی

تلاش‌ها برای جدی گرفتن کرونا ریخت و جامعه را
به سمت تساهل نسبت به این ویروس و خشکتاب برد.
روحانی در روزهای که همه کارشناسان را اعمال
محدودیت‌های فراگیر برای جلوگیری از شیوع کرونا
صحبت می‌کردند و در زمانی که همه جهادگران
پزشکی و خدماتی در صف اول مبارزه با کرونا بودند،
«نشسته در ستادعبان» از دور نظاره‌گر شیوع کرونا بود.
در آن روزها بود که همه نسبت به سطح مدیریت
ستاد مبارزه با کرونا اعتراض داشتند و یک وزیر را

برای مدیریت یک ستاد ملی، کم‌توان و بی‌اختیار تصور می‌کردند، چرا که دستگاه‌های هم‌عرض آن نمی‌توانند فرمانبردار دستورات یک وزیر باشند اما او همچنان در کاخ سعدآباد نشسته بود.

تاکید بر تشخیص آزمایشگاهی و قطعی وی‌تی‌جی به تجویزات بالینی و شناختی که می‌توانست جلوی شیوع گسترده کرونا را بگیرد و زمینه‌ساز اجرای خانه‌نشینی مردم بود، باعث شد در هفته‌های دوم و سوم ویح به بیمارستان‌ها و مراکز درمانی افزایش چندبرابری پیدا کند. ظرف هفته‌ای که می‌توانست بر بیمارمان ریاحطر در نظر گرفته شود و عموم مبتلایان

به وضعیت کشور و آموزش‌های عمومی در خانه قرنطینه باشند تا هم درمان شوند و هم از انتشار ویروس جلوگیری کنند نیز مورد نظر سیاست‌گذار کلان مدیریت این بحران خرسنگی است آنجا که فشار کلامی بر مراجعان، منجر به فرار کردن و اعتراض دستگاه‌های امنیتی کشور شد.

می توانست از آنکند؛ همچنین که بودند «گلوبتیم توزیع و بند» این ویروس و شناسایی شد و ترددی و ارتباطی می شد، قرطیقه را و پروس را کمتر خدمات درمانی تا تأکید جدی وزیر بهداشت و کنترل اما ما از انفجار در رئیس جمهور بود و افتخیر کرونا دور اولین به ایشان با «شبهه» در اولین ب سردی بر همه

را نیز برانگیخت. انگلیس در روزهای نخست بر خلاف عهده کشورهای اروپایی که به سمت ترنپینه با اعمال محدودیت‌های فراگیر رفتند، بحث «صمیمیت گلای» یا مطرح کرد، بدان معنا که «Herd Immunity» یا صمیمیت جمعی نوعی حفاظت غیرمستقیم در برابر عوامل عفونی است و زمانی به وجود می‌آید که بخش اعظمی از جمعیت نسبت به آن عفونت، برای امن شوند، بنابراین به عنوان یک روش حفاظتی برای افرادی محسوب می‌شود که فاقد ایمنی و صمیمیت هستند. در جمعیتی که بخش کثیری از آن ایمن شوند، زنجیره انتقال عفونت مختل شده و منجر به توقف یا کاهش شیوع بیماری می‌شود. این مسیر بورس جانسون، نخست‌وزیر انگلیس که روحانی نیز به استناد به آن سیاست برخورد قاطع را جدی نمی‌گرفت، کمتر از ۱۰ روز دوام داشت. «تیل فرگوسن» در مرکز جهانی بیماری‌های عفونی دانشگاه ایمپریال کالج لندن در تحقیقاتی خطر کرونا در انگلیس را به جامعه و نخست‌وزیر این کشور نشان داد: «۲۵۰ هزار انگلیسی» بر اثر ابتلا به کرونا جان خود را دست خواهد داد» پس از آن جانسون با تغییر موضع خود درباره خطرات کرونا به مردم کشورش نامه نوشت و هشدار داد «دولت برای جلوگیری از شیوع این ویروس، محدودیت‌های بیشتری را اوضاع خواهد کرد».

اشاره به انگلیس و سیاستش در برابر کرونا اما در حالی است که دکتر زالی، فرمانده ستاد مقابله با کروناویروس می‌گوید: «عدم توجه به بحث قرنطینه‌سازی و اجرای طرح ایمنی گلهای، تصویری بسیار غلط و منسوخ است. جمعیتی با مصونیت دسته‌جمعی شکلی از مصونیت غیرمستقیم در برابر بیماری واگیر است که این بحث در ایمنی‌شناسی جهانی و بیماری‌های نوپدید هیچ جایگاهی ندارد و این نوع ایمنی‌سازی تقریباً دربارۀ بیماری‌های نوپدید غریب‌الجراثم است.»

درباره تصمیمات قاطع اما می توان روسیه را در همسایگی مان به عنوان یکی از کشورهای جدی و مواجبه با ویروس کرونا در نظر گرفت که پس از ۲۰ مورد ابتلا شروع به سیاست های بازدارنده کرد و محدودیت ها را جدی گرفت. فرانسه از ۲۷ اسفند قرنطینه عمومی اعلام کرد و این موقعیت طبق نظر نخست وزیر این کشور تا دست کم ۱۵ آوریل (۲۷ فروردین) ادامه خواهد داشت. مقررات رفت و آمد فرانسه بتدریج سختگیرانه تر نیز شده است به طوری که موارد ابتضاری مشخص شده برای خروج از منزل

بگذاریم این روند پیش برود وای این نگاه را در همان جلسه ستاد مبارزه با کرونا خطاب به وزیر بهداشت گفت: «همان طوری که معاون وزیر بهداشت گفتند ۶۰ تا ۷۰ درصد مردم کرونا خواهند گرفت، ما باید بخواهیم چه نخواهیم! منتها باید بتدریج بگیرند، یکباره نشود، اینکه یکباره نشود درست است، چون امکانات نداریم، ما را مردم باید بداند که ۷۰ درصد خواهند گرفت، این چیزی است که آلمان رسماً اعلام می‌کند، انگلیس اعلام می‌کند و همه می‌گویند ۷۰ درصد مردم خواهند گرفت، ما در صحبت با مردم باید با واقعیت‌های علمی با آنها صحبت کنیم و باید ما با اعتماد کافی، ما هم غیر از خبر مردم را نمی‌خواهیم». اشاره روحانی به ابتدای ۷۰ درصدی مردم و تأکید بر کشورهای مثل آلمان و انگلیس در حالی بود که سیاست‌های کشورهای دیگر در مواجهه با کرونا- حتی با همین پیش‌فرض ابتلای گسترده به کرونا- تفاوت مبنی بر

نگاهی به سیاست‌گذاری‌ها و مواجهه کشورها
مختلف درگیر با کرونا شاید این انفعال در تصمیم‌گیری
را بهتر نشان دهد. درباره همین دو مثالی که آقای
روحانی در جلسه ستاد ملی مبارزه با کرونا بیان کردند
می‌شود شروع کرد.

آلمان که چند هفته پس از ایران با اولین مورد کروناوی جدی مواجه شد، در همان روزهای نخست مواجهه خود با این ویروس را آغاز کرد. صدراعظم این کشور خطاب به جامعه اعلام کرد حدود ۷۰ درصد مردم این ویروس را خواهند گرفت اما همان جابر محدودیتهای اعمالی بر اجتماع هم تأکید کرد. محدودیت تردد از روزهای نخست در آلمان اعمال شد و پس از آن نیز قانونی اعلام شد که بر اساس آن «تجمعهای بیش از ۵ نفر در خارج از خانه ممنوع است. دیدارهای خانوادگی باید به حداقل کاهش یابد. افراد تا حد ممکن از خانه بیرون نروند و در اماکن عمومی حداقل فاصله ۱/۵ متر را رعایت کنند. تمام کافهها و رستورانها تعطیل هستند. تمام خدماتی که تماس نزدیک را الزام دارند را ارایشگاهها و سالنهای زیبایی، تعطیل هستند.» دولت آلمان ۳ روز قبل دوباره این سیاستها را تعدیل کرد بر این اساس دولت آلمان محدودیتهای زندگی اجتماعی ناشی از بحران کرونا در این کشور، از جمله انجام مسافرت و دید و بازدید با خویشاوندان را تعدیل کرد.

انگلیس اما کشوری بود که استیصال در تصمیم‌گیری‌اش اعتراض مردم و کارشناسان این کشور

به مدت حداکثر یک ساعت و به شعاع حداکثر یک کیلومتری محل سکونت افراد محدود شده است. بی‌توجهی به اهمیت مسأله شیوع کرونا و تصمیمات اتخاذ شده برای جلوگیری از آن می‌تواند در صحبت‌های رئیس‌جمهور در جلسه ستاد ملی مقابله با کرونا پیش از عید مشاهده کرد؛ آنجا که روحانی از وزیر بهداشت می‌پرسد: «در استان‌هایی که احتمالاً موارد زیادی تعطیلات کرده خواهد بود، پیش‌بینی شیوع و به اندازه کافی وجود دارد» این بار مناسعت است تا آن لحظه نیز حاضر نیست با سدری مقتدرانه به مردم بگوید «در خانه بمانید» و به سفر نرود؛ اما سخن دیگر روحانی در آن جلسه که تعجب وزیر بهداشت را هم در پی داشت این بود: «برای مردم شفاف بگویم که وقتی من بگویم کسی بیرون نیاید منظور کدام فرد است، من بابت مثال عرض می‌کنم افراد سالخورده، آنان که بیماری روی یا قلبی دارند، آنهایی که دیابت دارند، این باید شفاف گفته شود تا به آن عمل شود» که در پاسخ وزیر بهداشت می‌گوید: «اگر قرار باشد زنجیره قطع شود باید همه در خانه بمانند!»

تفاوت مواجهه دولت در بازه شیوع کرونا با ابتدا تا هفتمه دور فروردین امسال را که سیاست‌های جدی و سختگیرانه در قالب برنامه فاصله‌گذاری اجتماعی برای جلوگیری از سفر، بازگشت سفر کردها و خانگی‌سازی جدی گرفته شده، در متوقف شدن مسیر رشد بیماری می‌توان مشاهده کرد. این سیاست‌ها باعث شد تا خانواده‌های ایرانی نیز سه‌ساله جدی گرفته‌شود و بازگشت سفر کردها به خانه‌های خود شتاب یافت که آج‌آن را «خانگی‌سازی» ایرانیان در سیزدهم اردیبهشت ۱۳۹۸ مشاهده کردیم. نتیجه این خانگی‌سازی - اگر همچنان ادامه پیدا کند - می‌تواند کاهش آمارها در هفتمه‌های آ‌باشد.

اقتدار در تصمیم گیری از سوی رئیس جمهور می توانست در این سال‌ها در مقاطع مختلف نجات‌دهنده ایرانیان باشد اما بر افعال او قربانیان زیادی به جا گذاشت؛ گاهی مال و عمر ایرانیان قربانی تصمیمات روحانی شد و گاهی جان آنها در بحران کرونا دولت فرست طلایی مبارزه با شیوع این ویروس را به خاطر افعال رأی مدیریت قوه مجریه از دست داد و حالا اگر قرار باشد سیاست‌ها به تصمیم گیری‌های قبل از هفته دوم فروردین باز گردد، طبیعتاً نتیجه‌های جبران‌ناپذیری به بار می‌آورد و همین استوار کوچک نیز از بین خواهد رفت. بر مبنای نگاه کارشناسان و نیز نظر اول بهداشت و درمان که در نامه اعتراضی او به رئیس‌جمهور درباره شروع به فعالیت صنایع آمده است، ادباً محدودیت‌ها ضروری است. حالاً اما باید دید، رئیس دولت در ادامه چه می‌کند؛ آیا قرار است اقتدار هفته دوم فروردین ادامه یابد یا افعال استفاده تکرار شود؟